

Slab človek, ki samo sit je vesel.

Ki je srečan va jednem, ni va svem.

Ki gleda na lunu, nima žita ni vina.

Dojde sveti Ivan, nosi kosu van.

Nečuvaj se od neplačavca (ga more pravica prisiliti),
nego od neimovca.

Bolje tje prazna štala, nego nor konj va njoj (se
reče od slabega hlapca).

Hodi simo, hodi tamo, joh je simo, dva je tamo;

Hodi gori, hodi doli, joh je gori, dva je doli (rečejo
hotečemu iti po svetu. Iz tega se razume, da ljudje iz srednje
Istre ne hojevajo radi po svetu.)

Kada muški i ženska čuda (mnogo) skupa kantaju
(pojeta), brzo tretji (otrok) plače. (Istrani narodne pesme
najraji popevajo v dva glasa, možki in ženski.)

Kud sudci tlače (hodijo), tuda kmet plače.

Ki će imat' nevolje, neka da otroku po voljé.

Složna bratja duge plaća, nesložna bratja kuću
zvraca.

Kade je složcina, je zmožcina, kade je nesložcina,
je ubožcina.

Rojen, preroben i skopljen, a bolne zdravi (kopun
na juhi).

Slovensko slovstvo.

* *Podučno berilo za mladost.* Spisali slovenski učitelji. V Ljubljani l. 1879. Založilo slovensko učiteljsko društvo.

Pod tem naslovom je ravnokar na svitlo prišla drobna knjižica vsa primerna mladini, katera posebno v kratkih in lahko umevnih člankih razklada natoroznanske poduke v živalstvu, rastlinstvu, rudstvu itd. Cena jej je le 15 krajc. Naj prijatelji mladine sežejo obilo po njej!

* *Cvetje iz vrtov sv. Frančiška* se bo glasil mesečni list, ki ga bo izdajal red čč. oo. frančiskanov štajarske, krajske itd. okrajine. Namen temu listu ima biti svojim bratom in sestram 3. reda po Slovenskem podajati potrebnega poduka in spodbuje po zgledu enakih njihovih italijanskih, francoskih in nemških (Sanct-Francisci-Glöcklein) listov. Izdajali ga bodo v Gorici.

Glasbene novosti.

* *Slovenske pesmi za en glas in glasovir.* Zložil dr. Benj. Ipavec. 1. zvezek obsega: „Lahko noč“, besede Malavašičeve, „Kam?“ besede Preširnove, „Gomila“, besede J. Keršnikove“ in „Po noči“ in „Pred durmi“, besede S. Jenkove.

* *Slovenski orgljavaec.* 100 mediger za orglje. Zložil Daniel Fajgelj.

Oba ta zvezka je nedavno v ličnih iztisih na svitlo dala „Glasbena Matica“ v Ljubljani.

* „*Slavček*“. Zbirka šolskih pesmi, zložil A. Nedved, c. kr. učitelj godbe v Ljubljani. Ta zbirka, katero je c. kr. ministerstvo za rabo pri poduku potrdilo, obsega v 3 zvezkih mnogo različnih pesem za otroke razne starosti.

* *Napevi pri sv. maši in blagoslovu za mešani čveterespev.* Zložil p. Angelik Hribar. „Učit. Tovariš“ z veliko hvalo omenja te napeve cenjenega skladatelja, ki se trudi, vaem zahtevam in pravilom cerkvene glasbe zadostovati.

Politične stvari.

Pregled na parlamentarno bojišče

v državnem zboru dunajskem.

Pretekli teden je bil odločen za veliki boj, ki sta ga v zbornici gospôski in zbornici poslanski bili dve močni stranki v sedanjem državnem zboru avstrijskem: boj med centralizmom in avtonomijo.

Da je v zbornici gospôski stranka centralistov zmagala stranko avtonomistov, in da v zbornici poslancev zmagala avtonomistov ni tako sijajna bila, kakor bi bila lahko bila, kriv je minister Taaffe sam s svojo kompromisno politiko, to je, s svojo dosedanjo politiko, ki bi jo po naše najbolje imenovati smeli „šviga švaga čez dva praga“. Upajmo, da ga je adresina debata z glasovanjem v obeh zbornicah podučila, da dozdej ni hodil tiste odločne poti, ki jo ministerstvo „sprave med narodi avstrijskimi“ hoditi mora, da doseže to, česar cesar sam hoče, česar ministerstvo želi in česar narodi zahtevajo. Vsaj ni Salomonove modrosti treba vedeti, da za tako avstrijsko vlado, ki resno hoče spravo med narodi, stoji velikanska večina narodov avstrijskih, in da le take zbornice so njih prave zastopnice, ki to izpolnijo, česar narodi zahtevajo o tem, da se njihove dolžnosti pobotajo z njihovimi pravicami. Za ta cilj je minister Taaffe dobil cesarjev mandat, in ker smo popolnem prepričani, da je cesarju, svojemu gospodu, z dušo in telesom udan, je mu tudi lahko zadostiti svojemu mandatu, če energično nastopi vso drugo pot, kokoršno je hodilo ministerstvo več let pred Hohenwartom in zopet 8 let po Hohenwartu. Kdor koketira s Herbstovo stranko, ne more biti resničen prijatelj Hohenwartovi stranki, in naj pazi, da misleč, da „stoji nad strankama“, ne obsedi med dvema stoloma na tleh. Še je čas, da grof Taaffe nekoliko popravi to, kar je dozdej grešil, ko pride do tega, da se izberó še trije novi ministri, kajti še mu zaupajo narodi tisti, ki so ga imenovanega za ministerstva predsednika radostno pozdravljali. Resnica je, da Taaffe, ako bode moder, more Avstrijo preroditi v srečni stan, — ako bode slab, mora jo poriniti v še večje nesreče.

Naj po tej karakteristiki današnje politične situacije, ki smo jo opisali v smislu slovenskega naroda, podamo bralcem v kratkih črticah sliko, kako se je vršila adresna razprava v obeh zbornicah.

Zbornica gospôska, to je, zbornica tista, v katero cesar po nasvetu ministerskem imenuje zastopnike, je razpravo adrese, to je, odgovora, ki naj ga ta zbornica dá na prestolni govor, pričela 27. dne u. m. in jo uže isti dan dovršila. Pričujoči so bili v tej seji vsi ministri, izmed 202 gospodov, ki jih šteje ta zbornica, je bilo nazoč h 150, med njimi nadvojvode Albreht, Karol Ludevik, Ludevik Viktor, kardinali Schwarzenberg, Kutschker, Fürstenberg, knezoškof salcburški, graški, ljubljanski in pa knezonadškof gališki. Galerija in sedeži državnih poslancev vsi polni. Bivši minister vitez Hasner bere načrt adrese centralistične stranke, za njim pa baron Hübner načrt manjšine, to je, avtonomistične stranke. Potem se prične splošni razgovor, v katerem nihče ne govori. V razpravi posamesnih odstavkov poprime pri 3. odstavku grof Taaffe besedo in prigovarja zbornici, naj popravi ta odstavek, češ, da v njem leži strup nesprave; „kdor spravo boče — rekel je — mora vse odstraniti, kar loči, pa vse iskati, kar zedinjuje.“ Lepe te besede pa so bile centralističnim ušesom le glas vpijočega v pu-